

Raport narativ – Marseille, 2020-2021

Andra-Liliana Chiper

Fiind o persoană curioasă din fire și cu o pasiune pentru descoperirea țărilor străine, mi s-a pus pata pe programul Erasmus încă din liceu, când am auzit pentru prima dată de existența lui. Timp de 4 ani am tot visat la momentul în care voi fi eligibilă pentru a aplica și eu. Dar hop a venit pandemia și mi s-a scurtat din elan. Deși multă lume mă întreba dacă sunt sigură că e cea mai bună decizie în aceste vremuri incerte, am decis să aplic cu gândul că mai vedem noi pe parcurs ce se întâmplă. Și bine că am făcut-o! Franța a fost una dintre puținele țări, care nu a anulat mobilitățile Erasmus și a oferit în continuare posibilitatea tuturor studenților de a își derula stagiile intraspitalicești ca și înainte de începerea pandemiei.

Am optat pentru a pleca în Franța, deoarece aveam o bază a limbii franceze, studiind-o pe parcursul școlii, însă, desigur, mai era loc de îmbunătățiri. Orașul l-am ales pe considerente mai mult geografice, mi-a plăcut enorm să locuiesc timp de 6 luni la malul mării. Au contribuit desigur și recomandările colegilor din anii anteriori la luarea acestei decizii, primind numai opinii pozitive. Fiind al doilea oraș ca mărime din Franța, Marseille este și un centru universitar puternic, bine dezvoltat care oferă o educație de calitate.

Odată ce procesul de selecție din partea universității noastre s-a încheiat, am început ușor, ușor să mă pregătesc de plecare. Erasmusul a însemnat pe lângă experiența profesională și culturală, și foarte multă birocrație. A fost primul angajament în care am avut impresia că hârtiile de completat nu se mai termină. Încă am această impresie, la o lună post Erasmus! Dar a fost de ajutor pentru cultivarea organizării și a răbdării personale.

Înainte de plecare a fost nevoie să îmi împrăpățez franceza, eram la un nivel aproximativ B1-B2. De asemenea, am trimis o serie de acte în Marsilia, am mai completat alte acte în Timișoara, iar la începutul lui septembrie am primit și grantul Erasmus. Am primit susținerea de care aveam nevoie atât din partea universității noastre, cât și din partea Universității Aix-Marseille, așa că totul s-a derulat lin și fără probleme.

Am plecat la jumătatea lunii septembrie spre orașul care avea să-mi devină casă pentru 6 luni. Cu ajutorul doamnei secretare Kilman, făcusem o rezervare la căminul studentesc în iulie, așadar eram așteptată să sosesc. În general, studenții Erasmus sunt cazați în Cité Universitaire Lucien Cornil care este un campus ce cuprinde aproximativ 8-9 clădiri de cămin. Se pun la dispoziție camere de 1 persoană cu baie proprie, cam micuțe la o primă impresie, dar care par foarte spațioase odată ce te obișnuiești cu ele. Există bucătărie la fiecare etaj, echipată cu cele necesare gătitului. De asemenea există o curte spațioasă, care e ideală ca loc de întâlnire cu vecinii atunci când vremea e plăcută (majoritatea timpului). Campusul este situat în proximitatea facultății de medicină (10-15 minute la pas), iar două din cele cinci spitale frecventate de studenți sunt la o distanță de mers pe jos de 5, respectiv 8 minute. Este poziționat ideal. Personal am avut majoritatea stagiilor la aceste două spitale, iar acest lucru a fost un mare avantaj în diminețile cu mai puțin chef de trezit.

Facultatea de medicină dispune de săli de curs moderne, echipate pentru predare interactivă, dar le-am văzut prea puțin, deoarece în majoritatea timpului cursurile s-au desfășurat online. Există de asemenea o bibliotecă de medicină, de unde se pot împrumuta tot felul de cărți interesante și utile. Există în cadrul ei și spațiu destinat studiului onsite. În vreme de pandemie, accesul se făcea numai pe bază de programare pentru a putea monitoriza numărul total de persoane prezente.

Cu privire la masa de prânz, foarte aproape de campus există o cantină, care furnizează mâncare de luni până vineri între orele 11:30-13:30. S-au adaptat pandemiei, iar din noiembrie servesc în regim take-away, iar prețurile sunt adaptate studenților.

Persoana care s-a ocupat de mine și de colegii mei Erasmus este doamna secretara Kilman Sandrine, de la biroul de relații internaționale. M-a ajutat de fiecare dată când am avut o problemă sau o nelămurire. Dânsa este responsabilă de programarea stagiilor spitalicești. Am avut cinci stagii inițial, și anume nefrologie, hematologie, gastroenterologie și hepatologie, neurologie și endocrinologie, însă am reușit să fac după-masa și stagiul de sănătate publică și epidemiologie. A fost o reală plăcere să văd și să mă ocup de pacienți zilnic. Mi s-a părut de la început că stagiile lor sunt similare cu practicile noastre de vară, însă cu mai multă libertate de lucru. Practic, începând cu anul IV de facultate, studenții devin angajați ai spitalelor și lucrează împreună cu medicii rezidenți și asistenții universitari cot la cot. Fiecare student, denumit în acești trei ani (anii IV-VI) extern, este responsabil de unul sau mai mulți pacienți, pe care trebuie să îi examineze zilnic și să le urmărească evoluția. De asemenea, externii învață să efectueze diferite manevre medicale precum, puncție arterială, mielogramă, puncție lombară etc. pe care apoi le efectuează pacienților de care sunt responsabili sub atenta supraveghere a rezidentului cu care lucrează. În cadrul stagiilor chirurgicale, au dreptul să participe la operații, uneori fiind chiar mâna a doua. Deși am fost studentă străină, am fost primită cu deschidere și mi s-a permis să învăț și eu să fac diverse proceduri medicale. Am învățat foarte multe lucruri practice, iar patologiiile întâlnite îmi sunt mult mai bine fixate în memorie, având oportunitatea de a le vedea „pe viu”. Mă pot considera foarte norocoasă că am avut o asemenea oportunitate în aceste vremuri ciudate.

Pe lângă toată medicina învățată, mi s-a oferit șansa de a participa și la cursuri de limba franceză, special destinate studenților Erasmus. Timp de aproximativ 12 săptămâni, ne întâlneam la început fizic, apoi online, de două ori pe săptămână, timp de 2 ore. M-au ajutat enorm de mult aceste cursuri, întrucât profesorii erau francezi, iar nivelul de dificultate a fost mulat după nevoile grupei. Mi-a plăcut atât de mult acest curs, încât m-am înscris și pentru al doilea semestru, deși apucam să fac doar 6 din 10 săptămâni. Datorită circumstanțelor, cursurile s-au desfășurat tot online, astfel că l-am putut finaliza de acasă. Cu ajutorul acestor cursuri, dar și a experienței lingvistice acumulate în cadrul stagiilor, am reușit să ajung la un nivel B2-C1, cu o mare fluență verbală comparativ cu momentul de debut al mobilității.

Să nu uităm însă și de partea culturală, căci la urma urmei, ea este cea care întrește povestea și o face magică de-a dreptul. Deși inițial sceptică în această privință, împreună cu colegii, am reușit să profităm și de părțile culturale rămase deschise pentru public. Am cutreierat străduțele în lung și lat, am luat plajele și faleza la picior, ne-am bucurat de aerul de mare cât de des am putut. În perioadele în care nu a fost carantina, ne-am luat rucsăcelele în spinare, iar timp de câte o zi,

uneori două, am vizitat localitățile din preajma Marseille-ului. A fost o echilibrare bine venită și foarte sănătoasă pentru mine, alternând învățatul cu relaxatul.

Post Erasmus pot spune că această experiență, ca oricare de altfel, te schimbă. Te face să crești, te scoate din zona de confort, e un imbold de a face ceva mai mult pentru tine, decât să urmezi o cale bătătorită. Te pune uneori față în față cu fricile tale și nu ai altă opțiune decât să le depășești. Te învață să te descurci în mai multe situații decât o făceai înainte, să te adaptezi mai rapid și mai ușor, să te deschizi spre noutate mai mult. Erasmus îți arată că există și se poate și altfel decât acasă. Îți oferă mai mult decât o perspectivă asupra unui lucru. Și-mi place asta. Simt că Erasmus îți oferă posibilitatea să descoperi o altă fațetă a aceleiași figuri geometrice (aș numi-o cub, dar aș limita-o teribil).

Așadar, în încheiere, un lucru vreau să transmit colegilor care își doresc chiar și câtuși de puțin să încerce această experiență: îndrăzniți. Îndrăzniți să ieșiți din zona de confort. Îndrăzniți să vă luați viața în propriile voastre mâini și să o modelați așa cum vi-o doriți. Îndrăzniți să fiți voi. Și de acolo lucruri frumoase vor veni. Recomand cu căldură această experiență pentru tot ce are ea de oferit. Chiar și în vreme de pandemie. Chiar și când ai impresia că n-are rost. Chiar și când tremuri de frică că n-o să te descurci. Ai s-o faci. Ai sprijin, trebuie doar să crezi în tine.

Pozele fizice și mentale sunt amintirile care vorbesc de la sine. Las aici câteva dintre sutele de imagini dragi sufletului meu.





